

Bilag 1 - Procesbeskrivelse

Styregruppemøde d. 15. januar 2013

Til dette møde var otte institutioner repræsenteret. Mødet blev afholdt i den bemandede legeplads Hulgårds Plads lokaler.

Brian åbnede mødet med at vise en film, der opsummerede et rollespilsforløb fra 2005. Det var en virkelig god start, for det gav for det første et meget konkret udgangspunkt for, hvad mødet skulle handle om, for det andet en visualisering af hvad hele samarbejdet imellem de mange institutioner skulle munde ud i, og for det tredje havde det en motiverende faktor, at det høje ambitionsniveau, der i dette samarbejde var lagt op til, kunne lade sig gøre. Det blev meget håndgribeligt at forholde sig til.

Til mødet diskuterede vi datoer, tidspunkter, lokalitet, forløb op til "det store" rollespilsevent og praktisk form: arbejdstimer, mad, brugerbetaling osv. Det var for mig overraskende konkret, og alle deltagere vedtog, at hver institution bidrog med tusind kroner til foreventen. Et rigtigt godt udgangspunkt i forhold til følelsen af realiseringsmuligheder for projektet: midlerne var der, nu skulle vi bare i gang.

I forhold til lokalitet sagde Seejaan fra BB's familieteam, at han mente at Streyf i Upperslev Mose var et godt udgangspunkt, fordi børnene skulle tages væk uden at komme for langt væk fra deres vante omgivelser. Det ville desuden være et mødested, hvor alle institutioner fra de tre deltagende bydel: Bispebjerg, Tingbjerg og Brønshøj ville føle sig "hjemme" ifølge Seejaan. Seejaan arbejder på Bispebjerg og bor i Tingbjerg, så hans udsagn var funderet på hans opfattelse af målgruppen i de to områder.

Det føltes som om at institutionernes skepsis lettede i kraft af, at jeg påtog mig det administrative arbejde. Jeg skrev referat og spurgte ind til hvad de enkelte havde behov for blev gjort. Her blev det blandt andet fastslået at en projektbeskrivelse til diverse brochurer, programmer og informations-skærme rundt om på biblioteker og i kulturhuse var nødvendigt.

Desuden blev det tydeligt at udfærdigelsen af ansøgningen var presserende og vigtig.

Torsdag og fredag d. 17 og 18. januar 2013

Disse to dage brugte jeg på research af både rollespil generelt men også af ansøgningernes krav til udformning og indhold. Jeg opstartede udfærdigelsen af et budget og sendte referatet fra stormødet rundt i arbejdsgruppen med en forespørgsel om hvor mange værksteder de mente, de skulle bruge årligt i en treårig periode i forhold til budgetudfærdigelsen. Jeg tog også kontakt til pædagog, kunstmaler og professionel rollespilslærer Lars Andersen for at få mere teoretisk kød på rollespil som

byudviklingsværktøj med særligt henblik på kriminalpræventive effekter, da en af de større puljer der skulle søges var Justitsministeriet og kriminalpræventivt råd.

Jeg havde besluttet mig for at arbejde i Børnekulturhuset Sokkelundlille og sad sammen med Connie og Mia. Det var utroligt givende i forhold til sparring, fordi Connie har ekstensiv erfaring med lokalområdet og projektarbejde generelt. Vi spiste frokost sammen og selv her fortsatte vi snakken om målgruppen og dennes udfordringer og behov. Det var meget givende. Desuden virkede de smukke omgivelser og eventyrlige rammer inspirerende på mig.

Onsdag d. 23. januar 2013

Jeg deltog i Børne- og ungenetværksmøde på Bispebjerg. Det varede hele dagen og gav mig ekstensivt indblik i hvad der rører sig på børne- og ungeområdet. Centrale aktører deltog - mange af dem kendte jeg fra min praktik i Beboerprojekt Bispebjerg, men det var rart at blive opdateret på diverse aktørers gøren og laden i området.

Jeg arbejdede sideløbende med projektbeskrivelsen og læste evalueringer fra de tidligere år. Det er en seriøs bunke erfaringer de har gjort sig med rollespil fra de tidligere år, så det føles vigtigt at sætte sig ind i dem.

Det gik også op for mig at der er en masse udtalt viden i de to damer fra Sokkelundlille. De har et indgående kendskab til området, som de nogen gange italesætter som en selvfølge, at man kender til. Det skabte først frustration hos mig selv, fordi jeg følte, at jeg ikke var godt nok inde i stoffet, men lidt efter lidt gik det op for mig, at det formentlig var fordi, at det jeg skulle sætte mig ind i er så omfattende.

Jeg bliver gang på gang slået af BKSs fysiske udformning. Det gav en usigelig tilfredsstillelse at parkere sin cykel foran bindingsværkshuset denne frostklare morgen og vide, at jeg skulle ind og medvirke til at bringe de to damers idéer ud i verden. Maren var kommet tilbage fra en længere pause og synergien imellem de to var tydelig at mærke fra første færd. De er virkelig et godt makkerpar.

Jeg startede dagen ud med et møde med Conni om min foreløbige projektbeskrivelse. Hun havde over weekenden sat sig ind i Socialministeriets pjece om ABCD-metoden fra 2006. "Det er jo, sådan vi arbejder." Udbrød hun og henviste til at den metode, var noget, som hun syntes, at være blevet uddannet i dengang hun studerede.

Det har generelt overrasket mig meget, hvordan mine teoretiske indspark har vundet genklang hos Conni og Maren. De føler tilsyneladende en stor samhørighed med mine metoder og idéer. Jeg håber ikke, de bare gør det for at være høflige. Det er tydeligt at mærke deres mange års erfaring indenfor feltet, og der kommer tusind nye indspark til hver idé fra dem begge, så nogle gange kan man godt føle sig som en skoledreng i forhold til dem.

Tirsdag d. 29. januar 2013

Jeg startede dagen på BIBLIOTEKET på Rentemestervej og ordnede et par indledende småopgaver, fordi jeg var for tidligt på den på BKS. Derefter tog jeg ned og sad på kontoret med Maren. Efter at have siddet og rodet med projektbeskrivelsen igen, bad jeg hende læse den igennem. Igen slog det mig hvordan de to damers måde at arbejde på virkelig spænder godt an. Maren gik mere i kødet på det skrevne ord - altså det der stod og på formuleringerne. Conni var mere overordnet i sine kommentarer og gav indspark og nye vinkler. Det var fedt at få dette helt tredje syn på tingene.

Kl. tolv tog jeg med Maren op på BIBLIOTEKET til Bispebjerg frokost. En dag hvor lokale aktører fra Bispebjerg mødes og spiser frokost sammen. Jeg snakkede her med Tanja, som jeg kendte fra min praktikperiode. Hun var imidlertid blevet ansat som miljøprojektmedarbejder i BIBLIOTEKET og arbejdede nu konkret med Utterslev Mose. Hun sad med Mosens Venner og blev glad da hun hørte at vi havde snakket om at placere rollespillet i Streyf, der er en naturforpost ude i mosen.

Hun ville rigtigt gerne indgå i samarbejde.

Da vi kom tilbage til BKS ringede Rasmus fra Tingbjerg Bibliotek. Han havde fuldstændigt forstået den indgangsvinkel som vi fra BKS' side havde lagt op til. Han havde lagt op til, på interne møder, at Tingbjerg Bibliotek skulle fungere som paraplyinstitution for de andre institutioner i området. Det var perfekt for at skabe den flade struktur som vi fra BKS' side havde lagt op til.

Vi orkestrerede værksteder og tilbud og de udbød dem til institutioner i området.

Fra d. 1. februar 2013 til d. 7. februar 2013

Jeg har mest af alt brugt tiden på at researche til projektbeskrivelsen. Jeg har fået Lars Andersen, en af medforfatterne til bogen (...) til at læse ansøgningen igennem. Hans generelle tilbagemelding var, at "det så fint og hyggeligt ud". Et udsagn der bestemt ikke skal forstås i en positiv forstand.

Lars efterlyste hvordan vi havde tænkt os at operationalisere alle de "fine ting" vi havde beskrevet i ansøgningen. I hans optik var rollespil et stærkt pædagogisk værktøj. Det var endda en pædagogisk værktøjskasse med mange forskellige metodikker og tilgange, som man omhyggeligt skulle bevidstgøre sig og udvælge med nøjsomhed.

Det gik op for mig, at jeg udelukkende havde fokuseret på at "forsvare", hvorfor vi brugte rollespil, så vores ansøgning kunne tage sig godt ud. Han var skridtet videre: han kunne nu aktivt spørge sig selv: Hvad er det for nogle børn jeg har med at gøre, hvilke problemer har de og hvilke værktøjer skal jeg i den forbindelse gøre brug af for at rykke dem videre.

Mit udgangspunkt var overhovedet at finde ud af, hvorfor rollespil var en god idé, og hvordan man kunne overbevise Justitsministeriet til at tildele det en væsentlig

mængde midler. Det faldt tydeligvis og forståeligt nok ikke i god jord hos en professionel rollespiller, der aktiv benyttede sig af rollespil som pædagogisk værktøj.

Efter min snak med Lars besluttede jeg, at tage kontakt til Anders Berner, der er leder for rollespilsakademiet, bede ham forklare hvordan han i praksis havde forestillet sig, at, de i ansøgningen nævnte pædagogiske effekter, i praksis ville blive opnået.

Desuden fik jeg hul igennem til FSBs fundraiser Cathrine Krogh Keinicke, som var mere end villig til at komme og hjælpe med ansøgningen. Jeg fik aftalt et møde med hende d. 07.02.13 kl. 11.

Tirsdag d. 05.02.13 var jeg med Conni på besøg hos Fakti - også for at få hjælp til ansøgningen. Det blev dog mere en generel inspirerende oplevelse. Jeg oplevede i den grad et smittende engagement, der havde skabt et hus for indvandrekvinder, der ellers ikke ville have noget sted at gå hen med sundheds, sociale og psykologiske problemer. Det var en enestående oplevelse og vi fik mange gode råd til hvilke fonde vi skulle søge og en generel rundvisning på stedet, der emmede af positiv energi og gåpåmod. Det var en stærk oplevelse. Det giver generelt en god fornemmelse at besøge de forskellige aktører i området fordi jeg får et bedre overblik over eventuelle samarbejdspartnere - også i fremtidige projekter. Alle herude er meget villige til at arbejde på tværs og vidensdele med hinanden.

Fredag d. 8. februar 2013

Møde med Cathrine. Cathrine er fundraiser for FSB som Beboerprojekt Bispebjerg administreres under. Hun havde tilbudt sin assistance i forhold til at læse en ansøgning til Erindringsmøntsmidlerne (Erhvervsstyrelsen) igennem. Det skulle vise sig at være en gave. Hun havde enorm erfaring at dele ud af og kom med konkrete ændringsforslag til beskrivelse såvel som budget. Det var rart med et blik på det udefra. Conni Humeniuk ville gerne deltage i mødet selvom jeg havde ytret at hun ikke behøvede. Det er tydeligt at mærke at hun brænder for projektet - både i forhold til rollespillet i sig selv, men også i forhold til det tværinstitutionelle arbejde og i forhold til samarbejdet på tværs af bydelene. Det giver en enorm energi og inspiration, at hun er så (positivt) involveret.

Tirsdag d. 12. februar 2013

Møde med Anders Berner og Claus Raasted (rollespilsakademiet).

Vi mødtes i Sokkelundlille og begyndte ret hurtigt at diskutere projektet. Det var i grunden fjollet at dem med "hands-on" i forhold til indholdet af rollespillet ikke havde mødtes med mig før, men tidspresset i forhold til ansøgninger og projektbeskrivelser havde indtil nu afholdt mig fra det.

Jeg havde på forhånd udsendt en næsten færdig ansøgning, hvor jeg havde linet de positive pædagogiske og kriminalpræventive effekter som jeg teoretisk havde kunnet

finde. På baggrund af den tidligere omtalte snak med Lars Andersen ville jeg nu have svar på hvordan rollespilsakademiet ville udfolde disse i praksis.

Der var en rigtig god konstruktiv stemning omkring projektet og vi fik brudt vores hoveder i forhold til de seks punkter jeg havde linet op. Jeg tror det var en vigtig øvelse for både dem og mig at snakke om det - så de ikke bare bevidstløst reproducerede en "standardvare" men også forholdte sig til målgruppen og de effekter vi gerne ville have ud af dette treårige rollespilsprojekt med et budget på nu 1.650.000 kr. Anders Berner ytrede "sikke et konstruktivt møde" ved afslutningen, og jeg tror, han henviste til, at vi på kort tid faktisk havde haft en tilbunds gående diskussion om kobling mellem teori og praksis i projektet.

Tirsdag d 6. marts 2013

Kontakt til institutioner og dårlig økonomi

I dag har jeg fulgt op på en mail jeg sendte da ansøgningen til Erindringsmøntsmidlerne var færdig. Jeg havde ikke fået nogle tilbagemeldinger i forhold til om paraplyinstitutionerne kunne deltage på et møde d. 21/3. Det viste sig at der var stor opbakning, men at størstedelen ikke lige havde fået meldt tilbage. En smule frustrerende, men forståeligt, når man tager institutionernes arbejdsbyrde i betragtning. Desuden havde Conni og Maren desuden modtaget den dårlige nyhed, at deres budget for 2013 var blevet halveret. Deres i forvejen proportionelt ret lille budget var lige præcis stort nok til at de kunne deltage økonomisk aktivt ude omkring i kvarteret i forbindelse med forskellige aktiviteter. På grund af denne drastiske nedskæring var der nu kun råd til drift og grundlæggende udgifter.

Fra d. 6. marts til d. 19. marts

Jeg har udfærdiget skabeloner til invitationer i to udgaver. En til paraplyorganisationerne og en til den primære målgruppe eller deltagerne. Invitationen til paraplyorganisationen er lavet, så de bare skal indsætte institutionens navn og deres eget navn i et specifikt felt. Den er lavet, så der er mindst muligt arbejde i det for dem. Det samme gør sig gældende for invitationen til deltagerne. Det hele er udfærdiget, så institutionerne ikke skal foretage sig så meget.

Tirsdag d. 19. marts

Jeg har ringet til Tingbjerg bibliotek, der desværre mister Rasmus, der indtil nu har siddet i styregruppen, som repræsentant for biblioteket. Det er super ærgerligt, for han er virkelig engageret og meget interesseret i projektet. Lederen Thomas har dog udvist interesse for projektet og vil gerne deltage på den ene eller den anden måde. Han ville vende tilbage om de deltager i mødet på torsdag d. 21/3 eller om de skal have en opfølgning fra os.

Desuden har jeg snakket med Jan fra Degnestavnens legeplads, der ikke kunne deltage på mødet fordi han var på ferie. Han havde til gengæld et andet kort i ærmet:

han sagde, at han rådede over en medarbejder, der havde stor interesse i projektet, og som virkelig var kompetent til at deltage i udviklingsforløbet. Han var meget opsat på at få sat ham i spil, og var villig til at smide nogle midler efter ham. Det ville være en kæmpe gave for projektet.

Torsdag d. 21. marts 2013 (Stormøde for paraplyinstitutioner)

I dag mødtes styregruppen igen. Hulgårds Plads, Beboerprojekt Bispebjerg, Beboerprojekt Puls, Børnekulturhuset Sokkelundlille og Børnekulturhuset Pilegården var repræsenteret. Mødet blev indledt med, at jeg fortalte, hvad der var sket siden sidst. Både i forhold til ansøgninger, men også i forhold til vores tanker omkring organisering, ABCD-metoden og det fælles tredje - værende rollespillet. De fleste på dette møde var fra Bispebjerg og var bekendte med at arbejde på denne måde, men jeg tror, at Mette fra Pilegården - Brønshøj drog fordel af, at få indblik i hvordan tilgangen til hele projektet var. Mine erfaringer fra Bispebjerg og Nordvest generelt er, at der er mange ting, der hurtigt bliver indforståede og derfor virker forvirrende på udenforstående. Der var generelt en rigtig god stemning og en velvilje fra alle deltagende. Det var et meget konstruktivt møde, og vi fik, på den halvanden time det varede, nået hele dagsordenen igennem med konkret arbejdsfordeling til d. 24/5 og en konsolidering af økonomien til denne optaktsevent. Alle institutioner ville lægge 1.000 kr. BIBLIOTEKET havde sågar - på eget initiativ - gået med til at lægge 2.000 kr.

Vi fik forklaret formålet med informationsmøder for institutionerne lokalt, og Mette ville afholde noget lignende i Pilegården, men havde behov for hjælp til at forklare projektet. Det indvilligede jeg i at gøre. Mette tilføjede til sidst, at hun måske skulle tage kontakt til Husums bemandede legeplads - Husumparken. Hun tog initiativ til det og det ville give rigtig god mening at få endnu en spiller på banen fra en anden bydel end Bispebjerg. For mig viser det engagement i projektet, og at det virker som om, at det giver mening for hende/Pilegården at deltage. For mig er det generelt en indikator for engagement og deltagelse, at medlemmerne af styregruppen i den grad egenhændigt påtager sig opgaver. Det virker som om, at de vil have det her til at lykkes.

Vi fik efterfølgende ros for at "være seje", og jeg går ud fra, at det hentyder til, at vi til mødet har haft tjek på det, og selv har virket engagerede i projektet. Jeg skal personligt i sådanne sammenhænge passe på med ikke at tage projektet for meget på mig, så der ikke er plads til andre. Jeg kan hurtigt blive opslugt af engagementet og i den proces glemme, at det er essentielt for projektet, at de andre styregruppemedlemmer tager ejerskab og får projektet til at give mening for dem. Der er ikke resurser til at jeg påtager mig "lederrollen" og det fulde ansvar for projektet og jeg tror heller ikke det ville give mening i denne sammenhæng, da der i den grad er velvillige og stærke kræfter, der sagtens kan klare opgaven. Min rolle bliver mere organisatorisk orienteret. Jeg vil gerne sørge for, at omstændighederne omkring styregruppens ønsker og visioner bliver optimeret, så vi kan folde projektet ud i sit fulde potentiale. Blandt andet skal jeg til møde med Rollespilsakademiet om indholdet af det rollespil, vi køber af dem. Jeg glæder mig til at arbejde med hvordan vi får det

konkrete rollespil til at leve op til de forventninger, der er fra styregruppens og min egen side.

En lille bemærkning mere er, at der generelt på Bispebjerg er denne "så-gør-vi-det-sgu-da-bare-selv"-ånd, så der er tradition for at stå sammen og løfte opgaver i fællesskab. Det ville være komplet idiotisk at gå ind og demontere den selvforståelse og holdånd.

Torsdag d. 4. april 2013

I dag har jeg klargjort invitationer til institutionerne fra området. De bliver inviteret til et infomøde om rollespil d. 16/4 kl. 9:30 i Børnekulturhuset Sokkelundlille. Til mødet er det meningen at fortælle institutionerne om rammerne for rollespillet og forklare dem om vores tilgang. Vi ønsker at de selv skal tage væsentligt ejerskab i spillet og sætte sig selv i stand til at afholde og indgå aktivt i rollespillet. På baggrund af erfaringer fra tidligere år, er det vigtigt for børnenes oplevelse at de voksne indgår ligeså aktivt som dem. Det skal vi formidle og forklare. Vi skal tænde gnist og gejst hos institutionerne, og få dem til at blive en del af holdet. Derfor er invitationerne skrevet specifikt til den enkelte institution. Vi vil gerne vise dem, at de hver især er vigtige for projektet.

Tirsdag d. 9. april 2013

Jeg modtog i dag en mail fra Mette Bøgelund fra Børnekulturhuset Pilegården. Af resurse-mæssige årsager ville det blive svært for hende at afholde et infomøde for institutionerne hos hende. Jeg skrev følgende tilbage:

"Hej Mette.

Du gør det på den måde, der fungerer for dig. Det vigtigste er, at vi får institutionerne med, så hvis du oplever, at det virker bedst sådan, så er det sådan du gør. Du styrer fuldstændig, hvilken model, der virker for dig.

Jeg står desuden til rådighed, hvis du har brug for hjælp, så du siger bare til, hvis der er noget.

Venlig hilsen

Stephan C. Krabsen - Børnekulturhuset Sokkelundlille"

Netop for at skabe grobund for aktiv medskabelse fra paraplyinstitutionerne side, var det vigtigt for projektet at Mette greb det an på hendes måde, samtidig med at det ikke skulle udtrykke at kravene eller ambitionsniveauet blev mindsket eller svækket.

Desuden har jeg i dag ringet rundt til institutioner fra vores område for at informere dem om det forstående infomøde tirsdag d. 16.04.13 kl. 9.30 i Børnekulturhuset Sokkelundlille. Jeg fik navn på de relevante referencer og fik også en fornemmelse af, hvordan de forskellige institutioner var indstillet overfor projektet. Desuden fik jeg en

fornemmelse af antal deltagere og af institutionernes fysiske placering rundt om på Bispebjerg.

Fordi jeg i tidligere projekter har haft et tæt samarbejde med Klokkergården Ungdomsklub (KUK), besluttede jeg mig for at gå derned sammen med Maren for at møde Ayhan, der er en central figur for institutionerne i området. Han er leder for mange af dem og har blandt andet været med til at starte "Plads til alle", der har været en stor succes og hjulpet mange unge ud af problemer af forskellig karakter. Det føltes godt at bevæge sig ud i området - ud i praksisverdenen - og snakke med de mennesker, der kommer til at være en bærende drivkraft for projektet. Deres mening om og indstilling til projektet føltes essentiel at få med videre i processen, så udformningen i højest mulig grad tog udgangspunkt i den virkelighed pædagogerne og andre professionelle voksne bevægede sig i. Det var også rart med et glædeligt gensyn med de mange ansigter, jeg har samarbejdet med tidligere og den tillid og de bånd, der er blevet knyttet i gennem de samarbejder, var tydelige og gav en følelse af hjemlighed og genkendelighed. Jeg fik endnu mere mod på at sætte rollespillet op!

Tirsdag d. 16. april 2013

Infomøde for institutioner

I dag kom institutionerne fra Bispebjerg på besøg. Stortset alle var repræsenteret - kun tre udeblev. Den ene grundet sygdom og de to andre havde mere omsiggribende udfordringer, der gjorde at det var svært for dem. Det fandt jeg ud af ved at snakke med en af medarbejderne fra en af institutionerne.

Det var et godt møde, men jeg havde svært ved at balancere hvor meget jeg kunne kræve af institutionerne og hvor meget de selv skulle komme med. Det er essentielt for projektet at vi løfter i flok og at institutionerne selv tager styring, men hvor meget skal man presse på for at løfte i flok? Det er jo trods alt dem selv der skal løfte og ikke mig der skal løfte dem til at løfte sig selv. Conni og jeg havde to forskellige roller under mødet. Jeg havde en meget praktisk og rammeforklarende rolle og Conni kom med anekdoter og praktiske tilføjelser. Det skabte en synergi, som jeg mener, gjorde at institutionerne følte sig "hjemme" og "velkomne" samtidig med, at min rolle skabte en fornemmelse af, at der var "tjek på tingene".

Efter mødet var jeg ængstelig for om jeg havde kommunikeret indforstået og usammenhængende. Det klare budskab for mødet var, at institutionerne skulle få en rammefornemmelse af rollespillet og dets ambitioner og så VIRKELIG skrive sig d. 24/5 (optaktsevenen) bag øret og melde tilbage, hvor mange børn de vil deltage med. Jeg følte min kommunikation som vævende og letter usammenhængende. Jeg spurgte efterfølgende Conni og et par af mødets deltagere som bekendtgjorde at de ikke havde haft samme oplevelse. Dog, sagde Conni, jeg skulle måske give slip på frygten for "at kede" mødedeltagerne, da jeg har en viden de i virkeligheden gerne vil have, da de alle er meget interesseret i rollespil som tilbud. Denne indsigt kunne jeg nikke genkendende til. Mødet var sat til at vare fra 9.30 til 12. og hovedprogrammet var slut

kl. 11. På den anden side synes jeg også, at hvis det lykkedes at få budskabet ud, er et så kort møde som muligt at foretrække. Det gjorde faktisk også, at der var rigeligt at tid til at diskutere Blitz, institutionssamarbejde i området over kaffe, frugt og wienerbrød med pædagogerne. Den uformelle efterfølgende samtale gav mig virkelig stort indblik i hvad der foregår på institutionsplan på Bispebjerg.

Tirsdag d. 23. april 2013

Vi havde møde med Signe Gammeltoft vedrørende rollespil som tema for FerieCamp i efterårsferien 2013. Det var et for mig et rigtigt godt møde. Både fordi der kommer en finansiel indsprøjtning fra Kultur- og Fritidsforvaltningens side på 40.000 kr., og fordi der af de penge kan afsættes midler til at ansætte undertegnede i en studentermedhjælperstilling. Det er virkelig rart at få noget konkret at forholde sig til. Jeg VED at rollespillet i efterårsferien bliver til noget. De store rollespil hænger stadig i luften som flyvske ufinansierede idéer, der afhænger af en eller anden tilfældig persons vurdering af projektets vigtighed for området. Det er mærkelig at gå rundt herude og møde så meget velvilje og engagement fra institutionernes side og vide, at rollespillet måske ikke kan realiseres. Det er faktisk temmelig stressende og irriterende. Jeg vil gerne leve op til de forventninger vi får bygget op omkring det hele og har ikke lyst til at det skal blive til en skuffelse for de hårdtarbejdende pædagoger. Der er fra Kultur- og Fritidsforvaltningens side meget frie rammer omkring udformningen af FerieCampens udformning. Det virker som en bevidst strategi fra deres side at lægge den ud til de lokale aktører, hvis disse er i stand til at varetage et sådant ansvar. Og det er aktørerne på Bispebjerg. Det efterfølgende Børne- og Ungenetværksmøde var et tydeligt eksempel på det. Det er ret ekstremt at opleve den grad af vidensdeling og samarbejde, der foregår på tværs af fagligheder, institutioner og arbejdsfelter. Det er meget inspirerende at opleve. På dette møde luftede jeg at vi havde fået afslag på den ene af de to fonde vi havde søgt og der kom prompte seks nye forslag til hvor vi ellers kunne henvende os for at få penge. Der er en helt særlig velvilje til hjælp og opbakning til hinandens projekter.

Signe foreslog forøvrigt at vi afholdte et idégenereringsmøde for interesserede institutioner, der havde erfaring med rollespil. Den idé tog vi til os og har inviteret Drivhuset, TK's ungdomsgård, UFO'en, Fritids- og ungdomsklubben Borup, Hulgårds Plads og Rollespilsakademiet til d. 29/5 kl. 9.30. Dette møde skulle understøtte at institutionerne tog ejerskab til projektet og jeg håber at mødet vil give dem blod på tanden i forhold til at være aktive medskabere af rollespillet. Både i efterårsferien, men også i forhold til de store rollespil.

Onsdag d. 24. april 2013 (Møde med Rollespilsakademiet)

Jeg tog hen til Rollespilsakademiet og afholdte et møde med dem. Det var super at se deres lokaler, hvis vægge var fuldstændigt dækket af billeder fra utallige rollespil rundt omkring i skove, byer og på marker. Billederne gav mig virkelig blik for deres ekstensive erfaring med rollespil og børn og under frokosten fik jeg cementeret denne opfattelse yderligere. De levede som rollespillere og snakkede konstant om idéer,

konferencer de havde været til, sjove oplevelser med rollespil og alt muligt andet. Det var virkelig opløftende, og jeg følte mig som en novice i forhold til de garvede drenge (og en pige), der virkelig havde prøvet kræfter med rollespil. De viste mig en nyligt færdigredigeret video fra deres rollespil på "Superkilen" med en virkelig broget blanding af børn. Det var virkelig godt lavet og det var meget effektfuldt. Fra rollespilsakademiets side havde de påtaget sig forskellige roller fra forskellige nationaliteters mytologier. De var meget troværdigt udklædt og sminket og børnene i videoen var tydeligt revet med af spillet. Der var en lille knægt, der, iført en meget uhyggelig maske, sagde noget i retning af: "Det er jo helt utroligt at få lov til at være en del af det her. Det er super spændende og det er en helt anden verden."

Der kom en masse kommentarer til videoen som gav mig et fint indblik i deres syn på spillet. De arbejder hårdt for at få børn af alle "slags" til at føle sig som en del af rollespillet og det ærgrede dem lidt at alle de udtalelser, som de havde på videoer fra børn med anden etnisk herkomst end dansk havde været uforståelige og ikke brugbare til at få med på videoen. Det virkede som om at de rigtigt gerne ville dokumentere at de rent faktisk lykkedes med at få alle med. Jeg har personligt oplevet det, og deres erfaring med målgruppen skinner tydeligt igennem, når de afholder rollespil. De ved hvordan de skal håndtere alle slags børn - også dem der ville give en pædagog grå hår på under ti sekunder.

Mandag d. 29. april 2013

Jeg havde et overdragelses og statusmøde med Conni om rollespillet. Jeg skal afsted på tour fra d. 7. maj, så det er vigtigt, at Conni ved, hvor langt jeg er på de forskellige fronter. Der er nu tre spor med forskellige underaftaler i gang:

1. Optaktsevent d. 26/5
2. Opsamlingsmøde d. 16/5 for paraplyinstitutioner
3. Idégenereringsmøde om FerieCamp efterår 2013
4. Det store rollespil - hvad gør vi? Hvor skal pengene komme fra?

Alle tre spor prøver jeg at have afklaret så meget som muligt, så Conni ikke har for meget arbejde med dem, når jeg er afsted. Opsamlingsmødet bliver desværre uden mig. Det kommer til at omhandle ansvarsfordeling, overførsel af økonomi imellem institutionerne og så videre.

Torsdag d. 2. maj 2013

Blev ringet op af Martin fra TK's Ungdomgård i dag. Han var ovenud begejstret for at der blev lavet rollespil og hans otte drenge, som han har papirrollespil med glæder sig helt vildt til både optaktsevent og til det store rollespil. Han selv var meget

interesseret i de workshops, som vi (måske...!!!) kommer til at udbyde, da han gerne ville lære at lave ordentlige sværd.

Onsdag d. 22. maj 2013

Jeg er i dag hjemkommet fra en 14 dages tourne i Europa, hvor jeg har overladt ansvaret for projektet til Conni. Der er sket et par mærkelige ting. På trods af at jeg havde sendt en invitation ud til paraplyorganisationerne vedrørende et møde d. 16/5 var der ikke nogen, der af sig selv dukkede op. Dette var Conni meget frustreret over, hvilket jeg godt kan forstå. Selvom institutionerne måske ikke føler ejerskab i forhold til projektet, er det alligevel skuffende at de overhovedet ikke reagerer eller melder tilbage. Der var bare radiotavshed. Mødet skulle være et opsamlingsmøde, der havde til formål at få de sidste ting på plads i forhold til d. 24/5. Umiddelbart tror jeg, at det er gået i glemmebogen hos institutionerne og en del af ansvaret ligger derfor hos mig i kraft af, at jeg burde have skrevet rundt til dem inden mødet og fulgt op på om de kom eller ej. På den anden side kan man sige at det er deres eget ansvar at tage hånd om aftaler og mødetidspunkter, men det er en svær balance fordi medarbejderne har rigtigt mange ting om ørerne.

Onsdag d. 22. maj 2013

I dag fik vi sendt breve og e-mails med opfølgende information ud til alle institutionerne. Vi sendte også reglerne til Blitz og bad alle pædagogerne om at sætte sig ind i spillet til d. 25/5, så vi kan få et godt spil op at køre og så pædagogerne kan blive en del af det og hjælpe til med at opretholde spillets regler for børnene, og sørge for at det ikke går i stå. Det er fedt at mærke at virkeligheden nærmer sig. Omkring 150 børn er tilmeldt og der er rigtigt gode tilbagemeldinger fra pædagogerne. Der er dog desværre mange institutioner, der har meldt fra på grund af sygdom og underbemanding. Der er kun to institutioner, der decideret har takket nej til projektet, så der er god og solid opbakning. Skiftet imellem det organisatoriske og det praktiske plan er altid spændende. Man går fra at udfærdige projektbeskrivelser, mødereferater, ansøgninger og tidsplaner til at hente Blitzbælter, kopper og vanddunke på loftet af Børnekulturhuset Sokkelundlille. Her viser huset sig fra sin bedste side. Kombinationen af praksis og strategisk arbejde er fysisk tilstede i modspillet imellem printere, papirbunker og kaffekopper vs. dukker, musikinstrumenter, glanspapir, maling og alskens mærkeligt udstyr til udførelse af ethvert tænkeligt arrangement for børn.

Det føles som om at al det administrative arbejde nu endelig giver pote i form af praksisudførelse for de børn som skal have en på opleveren.

Torsdag d. 23. maj 2013

I dag har flere institutioner ringet ind og efterspurgt information om arrangementet i morgen. Her viser Conni og Marens uforlignelige erfaring med målgruppen - institutionerne - sig. De ved hvad der skal til og hvilke behov institutionerne har. De modtager i løbet af i dag lige præcis det, de efterspørger. Det virker som om det

meste er faldet på plads og at vi er klar til at lave et fantastisk arrangement for institutioner såvel som for paraplyinstitutioner i morgen.

Fredag d. 24. maj 2013 (Optaktsevent)

Vejret var fantastisk. Heldigvis! Jeg mødte ind på Børnekulturhuset Sokkelundlille en times tid før, vi skulle i gang og der sad Anders fra Beboerprojekt PULS og snakkede med Conni. Han skulle sammen med Conni og jeg varetage at aktiviteten Blitz kørte. Generelt var min indstilling til det hele ret afslappet, hvilket bekymrede mig, da jeg plejer at føle mig positivt presset inden et større arrangement skal afvikles. Vi fyldte en bil med Blitzbælter, vanddunke og grydegrej, som skulle køres ud til Streyf. Forinden havde vi koordineret det sådan at Solvejg (Beboerprojekt Bispebjerg) og Brian (Hulgårds Plads) stod for indkøb af diverse ting såsom saftvand, æbler, skeer og så videre. Jan (Legepladsen Degnestavnen) stod for at købe ind til sin famøse tomatsuppe, der skulle tilberedes over bål og serveres for børnene når de kom kl. 14. Programmet var på daværende tidspunkt: Ankomst kl. 14. Aktiviteter fra 14.30 til 17. Altså: ikke særligt specifikt og ukonkret.

Det var simpelthen fordi, at vi ikke med sikkerhed vidste hvor mange børn der kom, og dermed ikke hvordan holdene og aktiviteterne skulle fordele sig.

Vi ankom til Streyf, hvor Yunus (Far på færde) og Seejaan (Familieteam BB) var i gang med at lave bål til suppen. Generelt var der en meget afbalanceret og rolig stemning, der igen bekymrede mig lidt. Josefine, der også er tilknyttet Børnekulturhuset Sokkelundlille, hjalp rigtigt meget til og tingene skred godt fremad. Mette Bøgelund (Pilegården - Brønshøj) påtog sig at holde styr på tilmeldingerne, og jeg tog ud fra det tal, der var angivet, fat på at lave programmet - en time før børnene kom. Jeg er vant til at lave arrangementer for voksne og dette skulle vise sig at blive ganske anderledes...

På grund af nogle fejkalkuleringer med Blitzbælter (børnene får et bælte på med to "faner", der sidder fast med velcrotape, som modstanderne skal forsøge at stjæle og få tilbage til sin base) blev vi nød til at lave tre blitzhold og skabe en ekstra aktivitet. Heldigvis havde Dorte (BIBLIOTEKET) taget initiativ til at bygge en ork, som det var meningen at "de døde" fra Blitz skulle lave i ventetiden. Det lavede vi til en særskilt aktivitet, og børnene blev inddelt i frem hold med hver deres farve, så programmet kom til at se således ud:

	Blitz	Bygge monster	Kamparena
14.30-15.00	Rød, sort, blå	Grøn	Ingen farve
15.00-15.30	Ingen farve, rød, sort	Blå	Grøn
15.30-16.00	Grøn, ingen farve, rød	Sort	Blå
16.00-16.30	Blå, grøn, ingen farve	Rød	Sort
16.30-17.00	Sort, blå, grøn	Ingen farve	Rød

Det første der skete var, at tre institutioner kom - meget uventet - for tidligt. Det havde vi ikke forudset, men børnene gav sig bare i kast med at lege i skoven ved Streyf. Jeg tror faktisk ikke, nogen af institutionerne ramte "det rigtige" tidspunkt - altså kl. 14, men kom svingende i tidsrummet 13.30 til 14.25. Det skabte nogle uforudsete udfordringer i forhold til holdinddelingerne, og der skulle improviseres på stedet. Vi fik fat i fire sprittuscher i holdenes respektive farver og fik det nyeste deltagerantal fra Mette. På daværende tidspunkt 85. Det gav sytten på hvert hold. Jeg stillede mig op og bød velkommen, og lod som om jeg havde fuldstændig kontrol over situationen. Sandheden var, at jeg ikke anede om vores metode ville fungere, hvordan børnene overhovedet ville reagere på det, programmet, aktiviteterne og så videre - jeg begyndte at ane det forudstående kaos. Med en smule koldsved ned ad ryggen annoncerede jeg den for ti sekunder siden-opfundne metode og vi gik fire voksne i gang med projektet. Fordi vi kun havde fire tuscher var vi nød til at lade et hold være "ingen farve"-holdet. Tilfældigvis skulle Fritidshjemmet Borup tidligt hjem, og de var 16 børn, så de fik "ingen farve" og røg direkte til rollespillernes kamparena, da det var vigtigt at alle børnene fik prøvet kræfter med det, da hele udgangspunktet for begivenheden netop var at lade børnene prøve rollespil inden det forhåbentlig kommende store arrangement til efteråret.

Midt under min relativt kontrollerede holdinddeling ankom der omkring 40 ekstra børn kl. 14.25 - fem minutter inden programmet skulle igang. Diskret trak jeg lommeregneren frem og fik formidlet til dem der tuschede børnene hvor mange nye holddeltagere de skulle "lave".

Aktiviteterne gik i gang og jeg var overrasket over det kaos som det hele førte med sig. Man kunne ikke rigtigt regne med noget. Det første der skete var at det viste sig at de tre hold, der skulle spille Blitz brugte et kvarter på at få forklaret reglerne, sætte bæltet på, stille spørgsmål, tisse, drikke vand og så videre inden spillet kunne komme i gang. Programmet rykkede sig og min indre afvikler blev lettere presset ved det. Pludselig kastede et af børnene sig til jorden og begyndte at tudbrøle, nogle rendte rundt og legede tagfat og generelt var der høj grad af spørgsmål, småsnak og alskens ting der foregik hele tiden - over det hele. Den ansvarlige pædagog - Thomas (Drivhuset) - tog det med stoisk ro. Han havde sin datter siddende på nakken, omkring 75 småpludrende børn foran sig og det førnævnte udfordrede og tudbrølende barn liggende på jorden. På mærkværdig vis lod det til, at han havde kontrol over alle tre ting på samme tid samtidig med, at han formidlede et i mine øjne ret kompliceret spils regler til 75 børn, der aldrig havde prøvet det før. Det var ret vildt at opleve.

Josefine kiggede på mig og sagde roligt: "Sådan er det altid..." og jeg begyndte at slappe af. Kaoset viste sig at være en præmis, som jeg før i afviklingsammenhænge har stiftet bekendtskab med, men som ikke har været så udtalt før, men som flere af de deltagende voksne sagde: "Så længe børnene har det sjovt, så er de sgu ligeglade med om tidsplanen ryger. Det er kun os, der har et problem med det." Hvilket var meget rigtigt, men det var også et problem, der skulle tages seriøst, for det var fredag

og pædagogerne ville sikkert gerne på weekend inden kl. 18 og forældrene skulle afhente deres små poder.

Det svære var skiftene imellem holdene. Det hold, der skulle videre, skulle have Blitzbælterne af, og dem der kom ind skulle tilsvarende have dem på igen. Vi skulle have indlagt en bufferperiode imellem hver halve time på en femminutters tid. Pludselig skulle "ingen farve"-holdet gå og det skabte faktisk lidt ro i det hele, fordi skiftet netop udeblev.

Generelt var interessen for aktiviteterne meget høj. Der var højest to børn i løbet af de to en halv time, der faldt fra, satte sig ned og lavede noget andet. Bevægelsen fra det meget aktive Blitz til opbygningen af vores "ork", der var en mere stille og koncentreret aktivitet viste sig at være en god overgang til Kamparenaen, der igen var mere aktiv, men som også havde et element af koncentration og strategi. På forunderlig vis lykkedes det os at indhente det tabte kvarter, med hjælp fra Claus (Rollespilsakademiet), der uden at børnene reagerede negativt på det, fik sendt dem videre lidt før hele tiden. Vi sluttede kl. 16.55 og samledes på pladsen foran Streyf igen, hvor alle børnene fik et æble og vi fik annonceret det kommende store rollespilsarrangement og sagt tak for denne gang. Flere af børnene kom hen til mig og spurgte, hvornår vi ville holde et lignende arrangement og sagde at de glædede sig til næste gang. Det tog jeg som et tegn på succes og at de havde haft en god dag i hinandens selskab. Det var virkelig sjovt at lade kaosset råde og se børnene give den fuld hammer til de forskellige aktiviteter. Det var også fedt at opleve pædagogerne sammen med børnene.

En ting der ikke var så godt var nogle af pædagogerne på en måde havde "overladt" ansvaret til os og sad passivt og kiggede på aktiviteterne. Det gjorde at Thomas for eksempel i nogle situationer kom til at stå både med ansvaret for selve spillet Blitz men også for at løse konflikter, trøste børn svare på spørgsmål og så videre. Vi skal have meldt klarere ud at præmissen for hele projektet er pædagogernes aktive deltagelse og medansvar. Ellers har vi simpelthen ikke resurser nok til at holde det kørende. Jeg skal ned forbi Drivhuset på mandag med to flasker god rødvin fra Børnekulturhuset Sokkelundlille...

Desuden skal det nævnes, at Dorte fra BIBLIOTEKET anbefalede mig at tage forbi dem og snakke med deres fundraiser Andreas. Han havde læst ansøgningen og var blevet overordentligt interesseret. Det ville være en kæmpe hjælp, hvis han ville give et nap med i forhold til at skaffe penge. Jeg kan efterhånden ikke retfærdiggøre overfor mig selv at lægge flere timer i det i forhold til den løn jeg har fået. Al arbejde jeg laver nu er udelukkende på grund af min egeninteresse i projektet. Her skal det siges at det bestemt ikke er fordi Conni og Maren ikke vil betale mig. De kan bare ikke. Der er ikke flere penge.

Mandag d. 27. maj 2013

Jeg var forbi Drivhuset og Thomas med to flasker rødvin som tak for hjælpen til optaktsevenen. Han virkede overordentlig glad for dette symbol på vores taknemmelighed i forhold til hans indsats og igen indså jeg vigtigheden af det, som Conni kalder for wienerbrødseffekten, der i bund og grund betyder, at man skal sørge for at køre god stil overfor sine samarbejdspartnere. Udover den glæde der er indbygget i det at gøre noget godt for andre, så får man meget igen. Thomas fortalte, at han ville deltage i idégenereringsmødet om onsdagen, selvom jeg havde forstået, at det ville han ikke.

Desuden besøgt jeg BIBLIOTEKET og Andreas (fundraiseren) som vitterligt var interesseret. Han havde alle mulige idéer til fonde og var meget mere fokuseret end jeg selv på at vinkle projektet i forhold til den enkelte fond. Jeg ved ikke hvorfor, men jeg har en indbygget modstand imod at "manipulere" projektbeskrivelser, så de passer ind i fondenes kram. Umiddelbart virker det som en modstand, jeg er nødt til at komme ud over. I starten af mødet var jeg i tvivl om han bare ville anbefale mig fonde eller om han konkret ville tilbyde sin hjælp. Jeg var udemærket bekendt med det massive antal fonde man kan søge, så det ville ikke være den store hjælp at få gentaget. Jeg spurgte ham direkte om han ville hjælpe og han svarede direkte at det ville han gerne. Han kunne tilbyde at lave "skelletter" til ansøgninger med udpluk og idéer fra "masteransøgningen". Det var perfekt og den time jeg brugte på mødet var givet virkelig godt ud. Han mente også at det var en velkvalificeret ansøgning, og det var rart at få at vide af en fagmand. Så er mit arbejde da ikke helt i skoven.

Onsdag d. 29. maj 2013

I dag var der idégenereringsmøde til Feriecamp efterårsferie 2013. Den Feriecamp som jeg havde fået koordinatorstillingen for. Det var blevet meldt ud fra Signe fra Kultur- og Fritidsforvaltningen at hun gerne så at vi blev så konkrete som muligt. Jeg havde derfor udarbejdet en skitse til programmet uden aktiviteter, så vi bare kunne plotte ind, når tiden kom til det. Det viste sig at blive et for mig rigtigt spændende møde. Til mødet deltog: Dorte (BIBLIOTEKET), Signe (KFF), Conni (BKS), Thomas (Drivhuset), Claus (Rollespilsakademiet) og Julie (BKS).

Vi startede med at diskutere det overordnede tema for ugen. Det blev en meget længere debat, end jeg lige havde forestillet mig. Der var alle mulige hensyn at tage og ting, vi skulle beslutte i forhold til målgruppen og de mennesker, der skulle arbejde med det. Det stod til sidst i mellem Nordisk mytologi og Mellemøstlige eventyr. Efter laaang tid fik vi fastlagt temaet: "Prinsen af Persien". Folk var egentlig glade for begge temaer og den umiddelbare årsag til at vælge dette fremfor det andet var, at vi bare kunne bruge Nordisk mytologi næste gang.

Herefter gik den konkrete planlægning i gang. Overraskende nok lykkedes det os at få lavet program for hele ugen med et nogenlunde fastlagt budget. Det var ret imponerende synes jeg, i forhold til den meget omstændelige og langsommelige proces det havde været det første år jeg deltog i udviklingen af Feriecamp 2011. Det var tydeligt at erfaringerne havde sat sit præg på det hele. Til efteråret skal der

mandag-torsdag være: Sværdbygningsværksted, Sværdkamp, Parkour (persisk vel at mærke...), madlavning til de sultne krigere og kostumeværksted. Om fredagen skal alt hvad der er produceret af kostumer og sværd i løbet af ugen bruges i et kæmpestort og samlende rollespil for alle deltagende.

Det var utroligt fedt at have Claus med som den vidende omkring rollespillet og Thomas med som den vidende om fritidshjemmenes udfordringer i forhold til deltagelse. Der var en god synergi og programmet blev effektivt fastlagt.

Torsdag d. 20. juni 2013

Der har været meget stille omkring rollespillet. Jeg er blevet forbudt at arbejde mere med rollespillet, fordi Conni ikke mener, at de midler jeg har fået er til det. Det er ret frustrerende ikke at kunne komme videre på grund af en i mine øjne bagatel som midler, men jeg kan også godt se ræsonnementet. Det vil være at underminere mit eget arbejde og andres at gøre det kvit og frit. Ikke at det bliver mindre frustrerende af det...

Jeg har siddet på Børnekulturhuset Sokkelundlille og arbejdet på specialet - mest for at have en undskyldning for at blive i de umiddelbare omgivelser af projektet og på arbejdsmiljøet på stedet, der er unikt og fantastisk.

Der er sket tre ting af betydning for selve projektet:

1. Der er kommet udkast fra Signe til FerieCampprogrammet, der umiddelbart har lidt svært ved både at formidle budskabet om rollespil og Prinsen af Persien tema på samme tid. Der er delte meninger om løsninger, men det virker som om at vi bibeholder det umiddelbare layout og arbejder med teksten.

2. Jeg har været til projektrådgivning på BIBLIOTEKET med Marie-Louise fra Snabslanten. Hun var stensikker på at vi ville få midler fra Justitsministeriet og roste min ansøgning for at være fyldestgørende og afklarende. Det var betryggende at høre, da standardsvarmailen fra Erhvervsstyrelsen efterlod mig med en "har-min-måde-at-lave-ansøgning-på-været-med-til-at-projektet-ikke-lykkedes?"-følelse. Marie-Louise læser rundt regnet 650 ansøgninger om året, så hun ved hvad hun snakker om. Det var desuden meget inspirerende at høre hende fortælle om sit eget virke, der virkelig er proaktivt, nyskabende, udfordrende og fremsynet.

3. Mette Bøgelund fra Pilegården i Brønshøj har bebudet at hun ikke har resurser til at deltage i projektet og foreslår at rollespilsakademiet varetager deres deltagelse. Efter en længere snak med Conni blev vi enige om, at det ikke var hensigtsmæssigt. Så vil vi hellere tilpasse os i forhold til hendes engagement - altså at hun skal varetage et minimum af koordinerende opgaver. Vi har bare brug for at det er en lokal paraplyinstitution, der formidler kontakten til de mindre institutioner. Vi har aftalt at jeg tager et møde med hende i den nærmeste fremtid og prøver at forklare hende at arbejdsomfanget for hendes vedkommende ikke bliver stort.

Jeg forstår umiddelbart godt hendes situation, da hun er blevet leder for alle aktiviteter hos hende. Hun har et svært overskueligt stykke arbejde og så tror jeg vores projekt er nemt at skære fra fordi det ikke er i den umiddelbare nærhed. Det er bare ærgerligt at det er det der grundlaget, da det vil bibringe hendes område langt flere resurser end det vil tage. Jeg vil prøve at arrangere det sådan at hun ikke skal andet end at sende kommunikerende mails ud til institutionerne hun indtil videre har inddraget i projektet.

Fredag d. 21. juni 2013

Der er ikke sket det store siden i går. Andet end at mødet med Mette er faldet på plads og at der er kommet et par idéer på bordet til det grafiske materiale.

Mandag d. 24. juni 2013 (Evalueringssmøde af optaktsevent)

I dag holdte vi evalueringssmøde af d. 24. maj. Vi havde lagt op til en gennemgang af de forskellige aktiviteter og at hver deltager fra de forskellige organisationer skulle melde ind med deres respektive meninger. Det var overordnet meget positivt. Den generelle opfattelse af arrangementet var god og deltagerne havde syntes godt om det. Der var enkelte organisatoriske bemærkninger såsom at der skulle have været en klarere ansvars- og opgavefordeling på selve dagen og at man, særligt til Blitz, skulle sørge for at være opmærksom på hvor der var behov for ens hjælp, så det ikke endte med at det var én person der gjorde det hele - den oplevelse Thomas havde stået med.

Jeg vil i de kommende rollespil sørge for at udspecificere rammerne tydeligere. Programlægningen kunne også have været gjort før, men der var så mange ubekendte i forhold til den praktiske udførelse, at det var svært at forberede. Også opgavefordelingen. Jeg har arbejdet rigtigt meget med børn, men jeg har aldrig lavet arrangementer for dem, og jeg tror, der var et par praktiske forhold omkring børn jeg havde glemt at tage højde for.

Vi snakkede til mødet en del om holdopdelingen. Skulle man have bedt pædagogerne gøre det hjemmefra? Skulle man lave hold ud af de enkelte institutioner og så videre.

Vi kom dog hurtigt frem til, at det vi havde gjort havde fungeret godt. Der var netop sket det, at børnene havde blandet sig med hinanden, uden at det - som paraplyorganisationsdeltagerne frygtede - skabte splid og problemer. En bekymring der mest kom til udtryk i begyndelsen af arrangementet under holdopdelingen inden arrangementet gik i gang.

Da arrangementet startede, blev børnene så optaget af aktiviteterne, at de "glemte" hvem de var sammen med. Flere af paraplyorganisationsdeltagerne rapporterede, at de havde set børnene gnidningsfrit blande sig med hinanden og indgå som aktive deltagere i aktiviteterne og som med- og modspillere i Blitz, rollespil og monsterbygning. Det var for mig personligt en utrolig betydningsfuld udmelding, og vi

blev enige om, at det jo netop var en af kriterierne for hele projektet, og det som vi havde søgt midler på baggrund af.

Vi aftalte at afholde en fest for os selv hvilket, jeg synes, lyder som en god og dejlig idé.

Mandag d. 1. juli 2013

I dag har jeg holdt møde med Mette, som uden problemer indvilligede i at blive i projektet på de forudsætninger jeg præsenterede for hende. Hun skal fra nu af kun varetage viderefremføring af kommunikation, tilmeldinger og værkstedsafholdelse lokalt. Hun vil stadig gerne deltage i møder, men kun hvis hun kan. Hun var overhovedet ikke modvillig imod projektet og ville rigtigt gerne indgå "fuldblods", når hun får en mand mere (Jakob) til januar. Det et godt og positivt møde og det gav mig energi til at give mig i kast med at kontakte Rigspolitiet, der nu har modtaget vores ansøgning fra Københavns Politis vicedirektør Mogen Kjærgaard Møller. Han har videresendt ansøgningen allerede d. 11. april (!!!) "med indstilling om, at ansøgningen imødekommes"! Det er vi uhyggeligt glade for at høre, og jeg personligt er blevet yderligere bestyrket i min tro på at projektet er godt og at de manglende midler kun er et udtryk for de nuværende økonomiske omstændigheder omkring sådanne projekter. Nu er udfordringen så at finde ud af, hvem der har modtaget ansøgningen i Rigspolitiet, for vi har fået at vide, at behandlingstiden var tre måneder. Det er nu fire måneder siden. Min fremgangsmåde bliver, som Marie-Louise forklarede mig, med en høflig tone: "Jeg vil bare gerne høre om I har nogen spørgsmål i forhold til ansøgningen."

Tirsdag og onsdag d. 20. og 21. august 2013

Der har været sommerferie og jeg har personligt været i gang med at køre min elleve måneder gamle søn ind i vuggestue her i starten af august. Det har været fantastisk, men i forhold til at føle mig som en del af projektet, har det ikke følt helt godt. Dette blev toppet med at jeg, på grund af en planlægningsmæssig brøler, ikke kunne deltage i det sidste planlægningsmøde af FerieCamp efterår 2013 - det som jeg skal være koordinator for. Det var meget irriterende og jeg blev bange for at de andre deltagere opfattede mig som inaktiv eller generelt fraværende. Det gjorde at jeg efter mødet og efter at have modtaget referatet fra mødet skrev en mail til samtlige mødedeltagere hvor jeg forklarede min situation. Det vidste sig ikke at være nødvendigt og folk svarede prompte at det var helt ok. Desuden snakkede jeg med Conni om det og hun gav mig nærmest det indtryk at det var lidt for meget, for som hun sagde: "Alle ved jo godt at du brænder for det her." Det var rart at høre, og jeg tror, jeg skal skrue lidt ned for min frygt for at være utilstrækkelig i denne sammenhæng. Desuden snakkede jeg med Johanne fra BIBLIOTEKET, da jeg tirsdag var nede og se en forestilling ved Cirkusvognen (Conni og Marens projekt, der turnerer i fire uger i Nordvest og laver gratis forestillinger, workshops for børn (og voksne)). Hun sagde noget, der gjorde stort indtryk på mig. Vi talte om mit speciale og hun var meget interesseret fordi hun mente at de ting jeg beskrev, var noget de på det sidste

havde manglet i deres ansøgninger. Hvordan forklarer man overfor en fond at det projekt man vil lave ikke er noget konkret, men skal udvikles af deltagerne selv. Udviklingen af projektet er formålet i sig selv. Hendes løsning var at "opfinde" det konkrete projekt, for så at ændre det hen ad vejen, men hun ville meget gerne have indblik i de teoretiske begreber, som hun mente, jeg arbejdede med for at kunne bruge dem i netop disse sammenhænge. Derudover sagde hun (jeg kan ikke huske det helt ordret): "Vi må jo hjælpe hinanden som kollegaer." Den sætning betød meget for mig, for jeg tror vitterligt, at hun opfatter mig som kollega, altså: som en hun har professionelt samarbejde med på trods af, at jeg ikke er professionelt ansat noget sted - udover på en uformel måde i Børnekulturhuset Sokkelundlille. Det virkede som om hun anså mig som "en del af holdet".

Onsdag d. 18. september 2013

Vi har fået afslag af Justitsministeriet. Det er virkelig forfærdeligt for projektet, for det var den sidste livline, vi havde at håbe på. De har overskredet deres lovede svartid med henved tre måneder og har givet os afslag på baggrund af det kriminalpræventive råds og rigspolitiets vurderinger. Det er i virkeligheden meget mærkeligt, for jeg kontaktede som bekendt Rigspolitiet og spurgte hvordan det gik med ansøgningen. Svaret har jeg på mail. Vicepolitidirektøren i Københavns Kommune har videresendt ansøgningen med anmodning om at den efterkommes.

Hvad der er sket i Justitsministeriets vurdering af ansøgningen kan vi kun gisne om, men det tyder på, at de ikke rigtigt har undersøgt sagen ordentligt i hvert fald.

Conni (BKS), Solvejg (BB) og Iain (BB) er gået på krigsstien og vil igennem deres nære samarbejde med SSP prøve at finde ud af, både hvad der konkret er sket med ansøgningen, men også forsøge at presse på for, at den bliver revurderet/imødekommet, eller at vi som det mindste får en reel forklaring på, hvorfor de har valgt at afslå fuldstændigt.

Det er sgu en forfærdelig situation at stå i for nu har vi fået bygget en masse forventninger op, der muligvis ikke bliver imødegået. Det er selvfølgelig i orden, hvis de fra Justitsministeriets side vurderer at det ikke er i tråd med deres politik lige nu, eller at de finder ansøgningen for dårlig, men at henvise til rigspolitiets vurdering, der bad om at ansøgningen blev efterkommet, virker mest af alt som en fejl og administrativ brøler... Og det er pisse irriterende og for dårligt, når det handler om så mange børn og aktørers aktive involvering i et kæmpestort og ambitiøst projekt.

Onsdag d. 9. oktober 2013

Jeg mødtes i dag med Signe fra Integration og fritid, der ligger under Kultur- og fritidsforvaltningen i Københavns Kommune. Vi diskuterede mine opgaver under FerieCamp efterår, der som jeg tidligere har skrevet, skal finde sted i Børnekulturhuset i efterårsferien - den kommende uge. Signe mente, at mine opgaver ville komme til at adskille sig væsentligt fra en almindelig campkoordinator både fordi de folk, der kommer til at være involveret er meget kompetente på deres område, men også fordi

jeg personligt kender alle involverede aktører rigtigt godt. Almindeligvis kender campkoordinatoren ikke området eller de foreninger vedkommende skal arbejde med. Der har jeg nogle klare fordele. Desuden er programmet forskelligt fra andre FerieCamps fordi det har et omdrejningspunkt - et tema: Rollespil - Prinsen af Persien. Det betyder at vi involverer børnene i et længere sammenhængende forløb, hvor de bygger sværd, laver kostumer, hører historier og lærer at lave stunts mandag til torsdag. Det hele munder ud i et klimaks om fredagen i form af et stort rollespil, hvor børnene skal bruge alt hvad de har lært og lavet i løbet af ugen. Det bliver spændene!

Mandag d. 14. oktober 2013 (Feriecamp efterår 2013)

Vi mødtes kl. 9 for at sætte op og gøre klar til at et ukendt antal børn skulle komme kl. 12. Ligesom med optaktsevenen havde jeg denne umiskendelige fornemmelse af, ikke rigtigt at vide, hvad der ville komme til at ske. Den samme fornemmelse syntes alle aktørerne at have. Vi var helt konkret Conni fra BKS, Dorte og hendes praktikant Samantha fra BIBLIOTEKET og Amalie fra Teater Glad. Senere stødte Anders Berner til, der repræsenterede Rollespilsakademiet, som mødte med to mand udover ham selv. Klokkeren nærmede sig tolv og de første børn mødte så småt op. Lige pludselig eksploderede det og Børnekulturhus Sokkelundlille var propfyldt med børn, men også voksne fra de institutioner, der var mødt op. Det var hovedsageligt institutioner fra området, men der var børn, der kom helt fra Amager på grund af vores programs fokus på rollespil.

Programmet var delt ind i to blokke med en slags intermezzo i midten: Fra 12-14 kunne børnene lave sværd i stueetagen eller lære at lave stunts på første sal. Kl. 13:30 begyndte Maren Grosen at gøre klar til fortælling og Dorte havde klargjort mad over bål udenfor huset. Når børnene gik ud for at spise mad og høre historie lavede vi "sceneskift" og gjorde stueetagen klar til kostumeværksted. Rollespillerne gjorde samtidig klar til sværdkamp, så vi fra 14-16 havde sværdkamp og kostumeværksted.

Tanken bag programmet var hele tiden at have en stillesiddende og koncentreret aktivitet og en aktiv og fysisk aktivitet.

Det gjorde, at hvis et af børnene mistede koncentrationen under den stillesiddende aktivitet, så behøvede man ikke at tvinge ham/hende til at koncentrere sig. Man kunne bare henvise til den anden aktivitet. Derfor var det også vigtigt at værkstederne og aktiviteterne var lavet sådan at børnene kunne gå til og fra, hvis de havde lyst til det.

Det var en meget broget flok af børn, der dukkede op. Bispebjergs beboersammensætning viste sig tydeligt i form af tørklæder, mørkt hår, blå øjne, arabisk, spansk, dansk og amerikansk.

Jeg selv havde travlt med at holde styr på aktiviteterne og sørge for at alt kørte nogenlunde smertefrit - det lykkedes udmærket - selvom at besøgsantallet var langt højere end vi havde forventet. Vi havde fået fortalt, at der formentlig ikke ville komme nogen om mandagen, men at de ville komme i løbet af ugen. Det var ikke rigtigt. Vi havde 60 børn ca. midt i programmet. Det var ret overraskende.

Jeg spurgte både børn og voksne om, hvorfor de var kommet, og det viste sig, at rollespilstemaet var et trækplaster. Normale FerieCamps ville ikke på samme måde have et fast dagligt program eller tema, og jeg tror, at det, at vi så klart havde specificeret rammerne for ugen, gjorde, at børnene allerede første dag, vidste hvad de ville være med til og derfor dukkede op.

Antal børn på de enkelte aktiviteter:

Sværdbygning: 29

Stunt: 10

Historiefortælling: 21

Sværdkamp: 13

Kostumeværksted: 12

Tirsdag d. 15. oktober 2013

I dag var vi ret sikre på, at der ikke ville dukke nogen op. Eid-festen ville formentlig tage en stor del af vores målgruppe. Der var da også kun en ti børn omkring klokken tolv, så vi besluttede at tage affære. Jeg brugte FerieCamps sms-service, og sendte til 178 børn på Bispebjerg. Anders Berner samlede en ordentlig stak sværd og begav sig ud i lokalområdet for at se, om der var nogen, der hang ud rundt omkring, som han kunne overtale til at være med.

Derudover printede jeg en liste over institutioner ud og ringede til dem fra en ende af og fortalte om arrangementet.

Det gav pote... Pludselig var huset igen stuvende fyldt med børn, og gaffa-tape og liggeunderlag fløj om ørerne på os. Anders havde også fundet en stor gruppe af børn, der kom vandrende tilbage i flok - hver med et sværd i hånden.

Vi fik pandebrød med smør og honning, og Maren fortalte om en persisk prins, og alle de damer han rodede rundt med. Det gav lidt til stemningen af det persiske tema, der stortset havde været fraværende mandag.

I dag havde vi alle lidt mere overskud og jeg blev klædt ud af Samantha og fik en latex-dolk i bæltet. Det gjorde noget ret forunderligt både ved børnenes opfattelse af mig, men også af folk, der kom ind udefra - børn såvel som voksne. Jeg var med i legen og i universet. Når jeg bevægede mig rundt kunne jeg tydeligt mærke at jeg influerede deltagerne og bidrog til at universet blev overbevisende. I anden del af programmet blev der syet og klippet på livet løs og børnene fik veste med tryk på, turbaner og persiske bæltter i nervøst velour.

Jeg deltog i sværdkampen og fik et indblik i hvordan rollespillerne i den grad indlevede sig i legen. Det tog et stykke tid for mig selv at træde ind i det univers, men da det

lykkedes var det virkelig fedt at slås med børnene. De var fuldstændigt opslugte af det og kæmpede sammen og mod hinanden på tværs af alder og etniske tilhørsforhold. Anders noterede i en kort kaffepause at konkurrenceelementet (som man prøver at eliminere i rollespillet, fordi det ødelægger flowet i spillet) var gennemgående for de såkaldte resursestærke og resurssvage. Det var for ham spændende at observere, hvordan et villabarn og en udsat-unge kunne blive lige røde i hovedet over, hvorvidt han/hun var ramt en eller to gange. I kampens hede var der ingen forskel på de to. Det observerede jeg med egne øjne, og det var spændende at se.

Kostumeværkstedet var overbevisende bygget op med tegninger og billeder af prinser og prinsesser til inspiration. Conni og Samantha fik på forunderlig vis manøvreret i vældet af sakse og symaskiner og holdte gryden i kog og børnene i gang. Samantha var selv klædt ud og det virkede som, at universet blev mere og mere konstrueret.

Der var særligt to større piger på tretten år, der simpelthen tog ejerskab til styringen af hele affæren. De hjalp Dorte med at lave mad og var med til at holde styr på børnene. Det var ikke noget vi bad dem om eller italesatte - de skulle selvfølgelig ikke have det ansvar - men alligevel sørgede de for, at børnene fik jakker på, når de skulle ud, de fortalte børnene at de ikke måtte slås indenfor og de hjalp til med, at børnene var stille under historiefortællingen. Der var yderligere en gruppe af lidt større piger, som virkelig gik ind i kostumebygningen. De var ambitiøse og koncentrerede og gav den hele armen. Igen i dag var det en utrolig broget flok af børn med alt muligt ophav og alder.

Jeg tror, jeg vil prøve at foreslå, at vi alle klæder os lidt ud i morgen. Det må vi se, om jeg kan komme igennem med.

Antal børn på de enkelte aktiviteter:

Sværdbygning: 30

Stunt: 0

Historiefortælling: 25

Sværdkamp: 20

Kostumeværksted: 20

Onsdag d. 16. oktober 2013

Effektiviteten er langsomt ved at snige sig ind. Der er god holdånd og sværdkampen var særlig vild i dag. Vi har mange børn som har været her alle tre dage indtil nu, og de laver kampformationer og bruger sværdteknikker de ikke mestrede i mandags. Det er for fedt at se, hvordan de lever sig ind i kampen mod og med hinanden og tager situationen seriøst. Fornuften i opdelingen imellem aktiv og koncentreret aktivitet bliver mere og mere iøjnefaldende. Den gør både, at der er fred til dem, der vil

koncentrere sig hele tiden, men skaber samtidig plads til at de enkelte børn kan skifte imellem de modus, de nu er i. Det vil sige, at de børn, der primært er aktive og fysiske, får ro på, igennem energiudladningen i sværdekampen og stunten, til at kunne sætte sig ned og fordybe sig. Det er fantastisk at opleve disse grænser blive brudt og se stoltheden stråle ud af øjnene på de børn, der egenhændigt får bugt med at lave kostumer, jeg ikke selv ville have kunnet fremstille.

Det er også tydeligt, at det er nogle møghamrende dygtige mennesker, der er med i projektet. Både i forhold til det håndværksmæssige og det professionelle, men også i tonen overfor børnene. Der er en rummelighed og en vilje til at finde ud af det. Der skal være plads til alle - og det skinner igennem. Børnekulturhusets værdigrundlag har jeg i dag set effektueret i virkeligheden.

Jeg er meget træt i hovedet, men utrolig glad for resultatet. Både i går og i dag har der været folk forbi fra FerieCamp (Integration og fritid), og de melder, at der klart er flest børn hos os i forhold til de andre bydele. Det kan der være alle mulige grunde til, men jeg tror, (det bekræftede en af integration og fritidsfolkene også) at vores tema med gentagne daglige aktiviteter og et fælles mål (at lave det vildeste rollespil på fredag) skaber et godt udgangspunkt for børnene, og de bliver ved med at synes, at det er sjovt at komme, fordi vi kan lære dem nye ting indenfor de forskellige områder.

Imorgen tager Anders (Rollespilsakademiet) og jeg ud og reklamerer for på fredag. Det bliver fedt at tage ud til institutionerne og fortælle om projektet. Vi skal have tonsvis mange børn til at være med. Vi har også lige fundet flere midler til at ansætte en rollespiller mere, så spillet kan blive endnu bedre. Nu må vi se... Det er farligt at sætte forventningerne for højt.

Jeg spurgte Conni, om min rolle var retfærdiggjort, fordi jeg ikke føler, at jeg specifikt beskæftiger mig med produktion af noget. Det mente hun, at den var, fordi hun oplevede at hun på grund af mig og drengene fra Rollespilsakademiet, kunne koncentrere sig om sit arbejde med at hjælpe børnene håndværksmæssigt. Så slap hun for eksempel for at hjælpe den stakkels dreng, der gled i en hundelort og blev fuldstændigt smurt ind... Det var jeg til gengæld fri til.

Jeg har en afviklerrolle, hvor jeg har ansvaret for, at alt kører som det skal, plus det ekstra, der gør, at deltagerne har det godt.

Antal børn på de enkelte aktiviteter:

Sværdbygning: 25

Stunt: 25

Historiefortælling: 20

Sværdekamp: 25

Kostumeværksted: 17

Torsdag d. 17. oktober 2013

Da jeg mødte ind i dag, var alle i gang. Rutinen er begyndt at sætte sit præg, og der er ikke nogen planlægningsmæssige køer på isen. Alt ruller derudaf.

Der er rigtigt mange børn, der nu har deltaget i workshoppen alle fire dage, og de går op i det med liv og sjæl. Der er forskellige ambitionsniveauer, men alle gør hvad de kan. Det virker ikke som om, at børnene bliver træt af, at aktiviteterne gentager sig. Tværtimod. De stod udenfor døren til Børnekulturhuset, da jeg ankom, og spurgte om de måtte lave mere end to sværd (de måtte faktisk kun lave et - ellers har vi ikke materialer nok - men de er gode til at løbe om hjørner med os).

Netop fordi alt kører som det skal, og fordi at rutinen i den grad har indfundet sig, aftalte jeg, med Anders Berner at jeg ville gå ud i området med nogle sejt udseende sværd og en rollespiller og reklamere for vores store rollespil i morgen i Streyf. Jeg havde heldigvis arbejdet med at opstøve kontaktpersoner fra institutioner i området i forbindelse med optaktsevenen, så jeg vidste nogenlunde, hvor de relevante institutioner lå. Det er altså ikke ligetil skulle jeg hilse og sige. Jeg havde som udgangspunkt en eller anden forestilling om, at alle kommunale institutioner arbejdede sammen og havde kendskab til hinanden. Det er verdens største illusion. Det er - kommunikativt set - et flerhovedet monster, der ikke aner, hvad der er op og ned...

Nå... Vi begav os ud fra Sokkelundlille efter en relativ kortlægning på Krak bevæbnet med sværd og skjolde - og det var en stor succes. Børnene blev meget begejstrede, når de så vores udstyr, og de voksne udtrykte glædelig forbavselse over, at vi havde stablet det på benene. Jeg havde, som beskrevet, ringet rundt til de selvsamme institutioner i tirsdags, men ingen af dem jeg nu mødte, havde hørt om vores rollespilstema i Sokkelundlille (se note om flerhovedet monster - sådan er det også internt i institutionerne). Mange var faktisk ærgerlige over først at høre om det nu, men glædede sig til at komme.

En sjov lille historie var fra da vi bevægede os ind i en af Nordvests MEGET FARLIGE GHETTOER!!! Bispeparken. Der var stuvende fyldt med en bred palet af flerfarvede og kridhvide folk, og vi gav os i kast med at dele flyers ud. Jeg har været der mange gange, men der har aldrig været så meget liv i gården. Det viste sig, at de skulle holde Eid-fest i Bispeparkens fællesslokaler. Det var en fantastisk situation til at få spredt ordet, og vi gav den gas. En kvinde hang ud af sit vindue på første etage og førte en samtale på arabisk med en anden kvinde - de modtog glædeligt tilbuddet om rollespil i morgen. Det samme gjorde en lille islandsk, tror jeg nok, familie. Det rammer over en bred kam.

Da vi kom tilbage fra vores reklametur, var mange af de børn vi havde mødt undervejs dukket op i Børnekulturhuset. Blandt andet var der nogle drenge fra Smedetoften 12, som jeg kendte fra tidligere sammenhæng. Deres pædagog - Noah - havde fået dem

overbevist om, at komme og deltage. Han fortalte mig at de til at begynde med var skeptiske og tilbageholdende, men det lignede ikke på deres øjensynlige høje engagement i sværdkampen, at de kedede sig. Tværtimod.

Det havde simpelthen givet direkte pote, at vi havde gået rundt og reklameret. Fantastisk!

Nu må vi se, hvor mange der kommer i morgen.

Antal børn på de enkelte aktiviteter:

Sværdbygning: 18

Stunt: 10

Historiefortælling: 25

Sværdkamp: 20

Kostumeværksted: 19

Fredag d. 18. oktober 2013

Jeg mødte op på Børnekulturhuset Sokkelundlille kl. 9:30 med Conni, Dorte og Samantha for at pakke de fornødne ting til at fuldføre rollespillet i Streyf fra kl. 12. Jeg var meget spændt på at se hvor mange, der ville dukke op.

Vi kørte al vores habengut ud til stedet og Dorte begyndte at gøre klar til suppe til en uvis mængde af børn.

Jeg kørte tilbage til Sokkelundlille for at afhente eventuelle børn, der troede, at spillet ville finde sted på Sokkelundlille, for så at følge dem ud til Streyf.

På BKS dukkede to rollespiller op. Linus og Cille. De gav mig tidsplanen for dagen, og jeg var noteret som prinsen af Persien... Spændende. Det havde jeg ikke umiddelbart hørt noget om, og jeg anede ikke, hvad det indebar. Desuden var jeg lidt bekymret for at gå så langt ind i spillet, hvis der nu skulle ske et eller andet, der krævede min tilstedeværelse. Jeg undlod dog at ytre disse bekymringer. Det lød det for spændende til.

Da klokken var blevet tolv, var der ikke dukket et eneste barn op på Sokkelundlille... Det var meget bekymrende, for jeg var alligevel sikker på, at der ville være nogen, der ikke vidste hvor Streyf lå. Anders fra PULS var der også, og vi fulgtes ad tilbage til Streyf. Det var temmeligt nedslående og jeg frygtede pludselig for, om der overhovedet ville komme nogen børn.

På Streyf mødtes jeg af et syn, der gjorde mig overordentlig glad. Der var masser af børn, og de var i fuld sving med at tæve hinanden sønder og sammen i de indledende kampe.

Anders Berner fra Rollespilsakademiet kaldte til samling og begyndte at forklare spillets regler og historie (se bilag XX)

Børnene blev delt ind i forskellige hold med hver deres farve og kalif og skulle udføre forskellige udfordringer for at finde ud af, hvem der havde bortført Prinsen af Persien. Børnene levede sig ind i spillet med liv og sjæl og det samme gjorde de voksne, der alle havde fået tildelt roller. Alle var med i spillet på den ene eller den anden måde, og det skabte en fantastisk stemning. Jeg var fri til at gå rundt og observere i de to første timer af spillet, da Prinsen af Persien først skulle findes midtvejs i spillet. I løbet af de to første timer var jeg i fiktionen indesluttet i en flaske, som Tidens Kejserinde bar rundt på. Hun gik også rundt blandt spillerne, men lod som om, at hun ikke vidste hvem, der havde bortført prinsen. Det var imponerende at gå rundt som "neutral" observatør og se spillet udfolde sig. Rollespillerne var dygtige til at skabe en overbevisende fiktion i kraft af kostumer, smykker og karakterer. De var tydeligt erfarne indenfor feltet og reagerede lynhurtigt på ændringer i spillet, eller hvis der skete noget uventet, der havde indflydelse på historiens videre forløb. Dette skete tit og ofte, for børn er, som jeg også har beskrevet i forbindelse med optaktsevenen, en x-faktor af den anden verden. Man ved simpelthen ikke hvad der kommer til at ske.

Da børnene havde været igennem forløbet med de otte udfordringer, blev Tidens Kejserinde tvunget til at slippe Prinsen fri.

Undertegnede lå på daværende tidspunkt på jorden bag en busk, iført ringbrynje, kappe, hue, skærf og var ved at komme ind i rollen. Tidens Kejserinde fik alle børnene til at udføre et ritual, der skulle fremmane Prinsen. I ritualets slutning væltede jeg ind i ringen af børn og "var hidkaldt". Her tog Tidens Kejserinde flugten og fik mange sværdhug undervejs...

I starten var jeg forvirret over, hvor jeg var, og hvem alle børnene var. Jeg fik dem til at fortælle mig, hvad de havde gennemgået, og at de var kaliffer, der var ude for at lede efter mig. Jeg kaldte så de enkelte hold for overkaliffer, til stor harme for de andre hold og til sidst bad jeg dem tæve hinanden for at afgøre hvem, der var den rigtige kalif. Det var fantastisk pludselig at være en del af spillet, og nu at se det indefra. Børnene var fuldstændigt med og totalt opslugte af handlingen og historien. Selv de børn, som jeg ved, er svære at "få med", og som jeg kender fra tidligere arbejde i lokale institutioner, var helt inde i det. Min fortolkning af Prinsen blev dog væsentligt mere højtråbende og kommanderende, end jeg havde forudset og tænkt mig, men det var simpelthen nødvendigt for at holde styr på tropperne.

Efter slaget ytrede jeg, at de alle kæmpede så godt, at vi var nød til at finde en anden måde at afgøre det på. Desuden var Tidens Kejserinde jo stadig i live og havde magt over landet med sin magi. Denne "undskyldning" kom efter en mindre reprimande fra

Anders Berner, der sagde, at det var fint nok selv at finde på, men at jeg skulle sørge for at overholde tidsplanen (jeg havde fejlagtigt troet, at jeg skulle starte førnævnt sværdkamp imellem de forskellige hold)... Her gik det spøjse spænd for en koordinerende rollespiller op for mig: på den ene side at være totalt inde i spillet, så alle får en mere virkelig oplevelse af den fiktion, man er med til at skabe og på den anden side at holde øje med klokken og sørge for, at alle gør hvad de skal på det rigtige tidspunkt. Skuespiller/koordinator. Udfordringen var at inkorporere kaosset og det uforudsigelige som en naturlig forlængelse af fiktionen - altså ikke at ryge ud af rollen fordi man blev forvirret eller mistede overblikket. For det gjorde man og gør man i sådanne situationer. 120 børn er alligevel lidt af en mundfuld.

For at overvinde Tidens Kejserinde skulle kalifferne ud og finde et digt, der kunne afvæbne hendes udødelige kræfter.

Ved de poster, som børnene havde været ude hos, fik de nu et stykke af digtet, når de klarede en given udfordring. Til sidst mødtes vi alle ved bålstedet og skulle sammen recitere og lære digtet, til når vi skulle slås med Tidens Kejserinde og hendes forfærdelige monstre. Også her kom jeg under koordineringsmæssigt pres. Det tog for lang tid at komme hele vejen rundt for alle børnene, så jeg var nød til at samle alle hurtigere end ventet. Dette særligt fordi, at de "forfærdelige monstre" havde det forfærdeligt varmt i deres virkelig overbevisende, men også meget tunge og store kostumer.

Jeg besluttede hurtigt at skære en del af spillet væk, som var at børnene skulle møde mig i den anden ende af "slagmarken". Der var nemlig gået suppe i den i mit fravær. De modige krigere var blevet sultne... "Pokkers" var det første, der slog mig, for jeg vidste, at de forfærdelige monstre var ved at blive forfærdeligt trætte af at sidde og vente. Samtidig forsøgte jeg at opretholde min Prinsefacade. Temmeligt svært med alle de koordinerende tanker i baghovedet. Men det var en fantastisk udfordring.

Jeg bad hvert hold om at give mig en del af digtet, og det gjorde de. Herefter øvede vi det sammen, og det lykkedes dem faktisk at lære skidtet. Det havde jeg af en eller anden grund ikke forventet, men igen tror jeg, at rammerne i spillet havde skabt et engagement hos børnene, der virkelig fik dem til at arbejde for sagen.

"Lad os drage ud og møde Tidens Kejsersinde på slagmarken", råbte jeg, og vi begav os alle ud foran Streyf og gjorde klar til kamp. Jeg hidkaldte Tidens Kejserinde og fik alle børnene om bag mig. PLUDSELIG kom hendes forfærdelige monstre frem, der var så forfærdelige, at jeg oprigtigt tror, at nogle af børnene blev meget bange. De var også forfærdeligt overbevisende klædt ud. Jeg fik alligevel samlet tropperne og fik dem til i kor at recitere digtet af deres lungers fulde kraft. Det var fantastisk, og vi kunne nu gå i krig imod monstrene. Det gjorde vi, og det blev et drabeligt slag, der endte med at Tidens Kejserinde fik så læsterlige klø, at vi var nød til at stoppe børnene og deres sværdhuggeri. Latexsværd kan godt gøre ondt, hvis der er nok af dem, og hvis man slår hårdt nok. I dette tilfælde 120 børn med adrenalin til op over begge ører, så Tidens Kejserinde var under hårdt pres...

Jeg proklamerede, at vi nu havde besejret ondskaben, der havde hersket over landet, og at alle var de rigtige kaliffer for at forhindre konkurrencementalitet i blandt børnene, så de kunne fokusere på spillet. Dette er en generel målsætning for rollespilsakademiet.

Det hele endte ud med at vi lavede en børnene mod de voksne kamp, og personligt var det en fantastisk fornemmelse at slås med børnene som afslutning på det hele.

Da det hele var afsluttet, og vi havde fået rundet af, gik det utroligt hurtigt. Oprydningen blev sat i sving med det samme og alle bidrog. Rollespillerne tog ud til deres hjemsted i Brønshøj på Pilegården og inviterede mig til fest. Det ville jeg rigtig gerne, men jeg havde besluttet mig for først at drikke en sejrøl med Conni, Maren, Dorte og Samantha. Det var fantastisk at sidde og snakke om dagens eskapader. Vi havde virkelig fået noget ud af det og havde mange ting at berette.

Det var helt igennem en fantastisk oplevelse - min smadrede stemme til trods.